

RÁKOSLIGET

VÁROSRÉSZÜNK LAPJA

FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. DOMBÓVÁRI ANTAL
SZERKESZTŐSÉG:
1172 BUDAPEST I. UTCA 23.

IDŐSZAKI KIADVÁNY

KIADÓ: TRES-PRINT KFT
FELELŐS VEZETŐ:
TAKÁCS LÁSZLÓ
NYOMTATÁS: DATUS BT NYOMDÁJA

Még idén elkészül a jelzőlámpa és a parkoló

Már dolgoznak a jelzőlámpás kereszteződés kialakításán a IX. utca – X. utca – Ferihegyi út találkozásánál, s még idén megépülhet a vasútállomás melletti P+R parkoló is.

Hét (!) éve már, hogy Rákosliget önkormányzati képviselője, dr. Dombóvári Csaba szülői kezdeményezés nyomán indítványozta, hogy a Ferihegyi úti kijelölt gyalogátkelőhelyet az Önkormányzat forgalomirányító jelzőlámpa létesítésével tegye biztonságosabbá. A javaslatot az akkori Képviselő-testület többször is elvetette. Így jelzőlámpa helyett csupán egy sárga villogó felszerelésre került sor, amely viszont – mindennapi tapasztalatunk – nem nyújt kellő biztonságot. Ezért dr. Dombóvári Csaba 2002 tavaszán ismét kezdeményezte a jelzőlámpás gyalogátkelő kiépítését. A javaslatot végül elfogadták, ám mégsem történt semmi, mert néhány hónappal később, 2003 februárjában az új Képviselő-testület visszavonta a döntést. A Rákosligeti Polgári Kör – egyidejűleg a Hősök terei iskola hasonló kezdeményezésével – 2005 őszén aláírásgyűjtést indított a Ferihegyi úti jelzőlámpás kereszteződés kialakítása érdekében, amelyhez 427 polgár csatlakozott aláírásával.

A tavaly októberi választások után kedvező fordulatot vett az ügy. Az Önkormányzat jelenlegi vezetése egyértelműen kiállt a jelzőlámpás kereszteződés kiépítése mellett, biztosította a szükséges fedezetet, s szerződést kötött a közbeszerzéssel kiválasztott kivitelezővel. A beruházás novemberre készül el.

(MÉG IDÉN ELKÉSZÜL... — FOLYTATÁS A 2. OLDALON)

2,5 km felújított aszfaltút

Városrészünkben idén több mint 2,5 km aszfaltút kapott új burkolatot. Az Önkormányzat részben saját erő, részben a Közép-Magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács pályázatán elnyert támogatás felhasználásával felújította a kerületi tulajdonú mellékutak közül a Bojtorján, a Gátfutó, a Kristály, a Liszt Ferenc és a IX. utcát, a Heltai tér körüli utat valamint a Gózon Gyula utca egyik szakaszát. A Fővárosi Önkormányzat beruházásában tavasszal elkészült a XVII. utca, októberben pedig – tizenhét (!) évig tartó halogatás után – új burkolatot kapott a Liget sor Cinkotai út – Ferihegyi út közötti szakasza.

Szőlőhegy: lakópark helyett zöldövezet

Új szabályozási tervet dolgoztat ki az Önkormányzat a Szőlőhegy területére, annak érdekében, hogy a területen lakópark helyett zöldövezetbe ágyazott sport, szabadidős és kulturális intézmények épülhessenek.

A Rákosligettől északra fekvő szőlő helyén megépíteni szándékozott lakópark terve 2002 augusztusában heves lakossági tiltakozást váltott ki. A tervezett beépítés ellen szót emelt a Rákosligeti Polgári Kör, a Rákoscsaba-Újtelepért Egyesület és a Védegyelet Rákosmenti Tagozata, s néhány nap alatt több mint ezer tiltakozó aláírás gyűlt össze a Szőlőhegy védelmében, a lakópark megépítése ellen. A terület beépítésének ellenzői szerint az Önkormányzat a már itt élő polgároknak sem tudja még teljes körűen biztosítani a XXI. század elején luxusnak korántsem tekinthető infrastrukturális színvonalat.

(SZŐLŐHEGY... — FOLYTATÁS A 2. OLDALON)

Lombzsák-akció – sorban állás nélkül

Az avarégetés okozta környezetszennyezés csökkentése érdekében az Önkormányzat idén is lombzsák-akciót szervez, amelynek keretében ingyenesen biztosít lombgyűjtő zsákokat azoknak, akik a lehulló avar elégetése helyett szívesebben választják annak összegyűjtését. Az avarral teli zsákokat az FKF Rt szállítja el. Az Önkormányzat idén több mint 6 millió Ft-ot fordít e célra, így több mint 50 ezer lombzsák áll rendelkezésre. A zsákokat – a rendelkezésre álló készlet erejéig – mindenki a lakóhelye szerinti városrészben igényelheti.

A Rákosligeten (az Ároktó utcától nyugatra) és a Régi-Akadémiatelepen lakók a Csekovszky Árpád Művelődési Házban igényelhetnek lombgyűjtő zsákokat. A korábbi években tapasztalt sorban állást elkerülendő, idén nem egyetlen időpontban történik a zsákok szétosztása: 2007. november 6-tól a zsákok az intézmény nyitva tartási idejében vehetőek át. (Tájékoztatásul: a szomszédos Rákoscsaba-Újtelepen, azaz az Ároktó utcától keletre lakók a Diadal úti iskolában igényelhetnek zsákokat 2007. november 10-én 9.00 órától.)

SZŐLŐHEGY: LAKÓPARK HELYETT ZÖLDÖVEZET

Eközben a Szőlőhegyre majdan beköltöző családok részére új óvodai és iskolai férőhelyeket, orvosi ellátást kellene biztosítani – ez ugyanis kötelező önkormányzati feladat. Mindez olyan feladatok elöl vonhatja el az Önkormányzat költségvetési forrásait, amelyek a kerület már régóta beépített városrészeinek fejlesztését szolgálhatnák: az úthálózat, a parkok és közterületek valamint az intézményhálózat fejlesztését, bővítését. A lakóparkból a kerületközpontba irányuló forgalom pedig a már ma is zsúfolt Ferihegyi utat és Cinkotai utat terhelné. Az előző Képviselő-testület mindezen érvek ellenére jóváhagyta a lakópark építés tervét.

A Szőlőhegy szabályozási tervének elfogadása során az előző Képviselő-testület súlyos törvénysértést követett el, nem tartotta be a szabályozási terv megalkotásának jogszabályban rögzített rendjét, s ezáltal alkotmányellenes helyzetet idézett elő – érvelt az új szabályozást kezdeményező dr. Dombóvári Csaba alpolgármester, Rákosliget önkormányzati képviselője. Mint hangsúlyozta, 2005 augusztusában az akkori képviselő-testületi többség két – törvényben biztosított jogokat sértő – eljárási hibát is vétett. Egyrészt a rendelet megalkotásakor még nem telt le a civil szervezetek és az érintett polgárok számára biztosított véleményezési határidő, másrészt a döntésre beterjesztett tervváltozat olyan lényeges – az építhető lakások számát döntően meghatározó – szabályozási elemet tartalmazott, amely a tervkészítés során az egyeztetési időszakban még nem szerepelt a tervezetben, így arról a véleményezésre jogosult civil szervezetek és érintett polgárok nem szerezhettek tudomást, s így véleményt sem alkothattak. Az eljárási rend betartása, az eljárási garanciák biztosítása nélkül viszont érvényesen rendeletet alkotni nem lehet – foglalta össze álláspontját az alpolgármester.

A Képviselő-testület úgy döntött: kidolgoztatja a Szőlőhegy helyi építési szabályzatának módosítását, azzal a céllal, hogy biztosítsa a „beépítésre szánt területén a táji adottságokat jobban figyelembe vevő területhasználat érdekében a kerületben lakók életminőségének javítását is eredményező, zöldfelületi dominanciát biztosító rekreációs, sport és szabadidős, illetve kulturális intézmények telepítésének valamint a Naplás út és a Cinkotai út közötti közúti kapcsolat lehetőségét.”

Ligeti diákok rajzai a Nemzeti Galériában

Az idén 50 éves Magyar Nemzeti Galéria „Így alkotunk mi...” címmel országos képzőművészeti pályázatot írt ki általános és középiskolás gyermekek részére. A pályázatra beküldött munkákból 2007. június 7-én nyílt kiállítás a Galériában. A megnyitón dr. Bereczky Loránd főigazgató köszöntötte a meghívottakat: azokat a diákokat, akiknek a rajzaikat kiállították. A főigazgató elmondta: háromezer alkotás – többségében rajz és festmény – érkezett, melyek közül 150 szerepel a tárlaton. A kiállított képek között a Hősök terei iskola 12 diákjának egy-egy alkotása is szerepelt. Az ifjú tehetségek: Dedeyan Fanni (ő díjat is kapott) Botka Levente, Dombóvári Anna Lilla, Gál Dóra, Hodlik Anna, Hosszú Alexandra, Mihalik Vivien, Nagyistók Ivett, Raubinek Angéla, Szabó Zsófia, Valló Ádám és Valló Eszter. A gyermekek felkészítő tanárai Rabie Judit, Szeifner Katalin és Szeifner Judit voltak. A megnyitón az Önkormányzatot dr. Dombóvári Csaba alpolgármester képviselte.

MÉG IDÉN ELKÉSZÜL A JELZŐLÁMPA ÉS A PARKOLÓ

A Liget sor mellett létesítendő P+R parkoló ügye is több mint négy éve húzódik már. 2003-ban indítványozta dr. Dombóvári Csaba, hogy a vasútvonal és a Liget sor közötti gondozatlan, park céljára már rég nem használt területen alakítsanak ki parkolót. Mint a képviselő is érvelt, a ligetiek közül egyre többen választják a vasutat a belváros megközelítésére, ugyanakkor még több ember számára lenne vonzó közlekedési alternatíva a vasút, ha a ligeti állomás mellett lenne egy parkoló, ahol az állomástól messzebb – Rákosliget északi részén és Rákoscsaba-Újtelepen – lakók nyugodtan otthagynak személygépkocsijukat. A parkoló a későbbiek során fontos kiegészítő létesítménye lehet a régóta tervezett elővárosi vasútnak.

A képviselő javaslatát sokáig elutasítás fogadta. Tavaly januárban – még az előző – Képviselő-testület úgy döntött, 2006-ban megépítik a parkolót, majd alig néhány hét elteltével a határidő 2007-re módosult. Ez volt egyben az utolsó halogató döntés az ügyben, miután a tavaly októberben megválasztott új önkormányzati vezetés elkötelezett a kerület közlekedési helyzetének érdemi javítása mellett, s ezért minden olyan kezdeményezést támogat, amely e célt szolgálja.

A Liget sor melletti 37 férőhelyes parkoló kivitelezése novemberben fejeződik be.

„...az eltűnő időből ez őriz meg”

A 10 éve elhunyt Csekovszky Árpád tanítványainak alkotásából nyílt kiállítás 2007. október 14-én a Munkácsy-díjas keramikumművész egykori műtermében, a Csekovszky-gyűjtemény Kiállítóházában.

A megnyitón dr. Dombóvári Csaba alpolgármester, Rákosliget önkormányzati képviselője köszöntötte a megjelenteket, a tárlatot Jankovics Marcell kultúrtörténész nyitotta meg.

Tíz éve már, hogy kihűlt a kemence. Tíz éve már, hogy magára maradt a kocsihajtó, a keresztvivő és Szent György. Tíz éve lezárult az életmű – fogalmazott az alpolgármester. „Vidékinek mondták, és én ezt vállaltam. Szerettem ezt a félfalusi, félkisvárosi környezetet, ahol a házból a kertbe léptem, ismerem mindenkit, s az utcákból hamar kiértem a hátra. Sose vágytam innen elköltözni.” Egyik utolsó interjújában fogalmazott így Csekovszky Árpád, röviden, ámde pontosan kifejezve erős kötődését és ragaszkodását Rákosligethez. Szeretett itt élni, és szeretett itt alkotni. Azt akarta, hogy amikor majd elmegy, művei itt maradjanak. S a család híven teljesítette végakarátát: e felbecsülhetetlen értékű művészi hagyaték itt maradt – nekünk. Itt maradt Rákosligeten, ahol élt, itt maradt a XVII. kerületben, amely díszpolgárává avatta őt.

A kiállítóház létrehozásával a család közkinccsé tette a jelenkori magyar kerámiaművészet kiemelkedő alakjának művészi hagyatékát. Olyan kincs ez, amelyre ország-világ előtt büszkék lehetünk. Olyan kincs, amely itt született, itt formálódott Rákosligeten, az alkotó kéz és az alkotó szellem munkálkodása nyomán.

Az egykori műteremből lett kiállítóház bejáratánál Csekovszky Árpád legkedvesebb versének néhány sorát olvashatjuk Bárdosi Németh Jánostól: „az vagy, ami a munkád, / nem több és nem kevesebb, / az eltűnő időből / ez őriz meg.” E sorok adták a kiállítás címét is, mert e sorok fejezik ki leghívebben Csekovszky Árpád hitvallását az emberről.

Október

FORTES FORTVNA ADIVVAT – e régi latin mondás szerint a bátrakat a szerencse megsegíti. Hajlamosak vagyunk elfeledkezni erről a hol tapasztalaton, hol bizakodáson alapuló, sokszor azért igazsággá erősödő bölcsességről. „Szerencsére” mindig akadnak olyanok, akik a szerencsére, reményre, sőt, hitükre hagyatkozva mernek dönteni, cselekedni, változtatni.

1956 októberében négy tizenéves pesti srác mert nagyot álmodni: egyikük műrepülő lévén kiséget szerzett, amellyel a hatalom fojtogató szorításából szabadon szárnyalnának a Nyugat mindenféle jóval kecsegtető tájai felé. Végül azonban mégsem indultak útnak, mivel tudomásukra jutott, hogy a műegyetemisták 23-án a Bem-szobornál megmozdulni készülnek. Úgy döntöttek, ott a helyük, ahol a diktatúra ellen hangjukat ők is hallathatják.

A többi innentől történelem, az elsők közt érkező négy legény a nagyszámú fiatal között mélyen meghatottan és ugyanannyi elszántsággal énekelte a magyar Himnuszt, majd vonult a Rádió épülete elé. A karhatalmisták első sortüzét még szinte megmosolyogták, hiszen csak a vaktöltényekre utaló puffogás hallatszott. A következő sorozat azonban sziszegve-zúgva a testekig ért, sokakat terített le az éles lövedék, még többekben keltett olyan félelmet, amely a tehetetlenség dühével összekapaszkodva a nemzetörök bátor osztagait hívta létre országszerete.

Négy főhősünk közül három nem lett nemzetőrré, sem világhíró nem lett belőlük. Holtan estek össze a Pollack Mihály téren, nem lett számukra térkép e táj, álmaik nem érhetek valósággá.

Am negyedikük, a 19 éves Ferenc életöszöntől-méregtől hajtva a Kispesti Villanytelepig futott, csak az ottani mély lélegzetvétellel engedte ki magából azt az átkot, amelyet nem írtam le, elmondani sem fogok, de higgyék el, mai terminológiával: messzemenően alkalmas volt gyűlöletkeltésre. Feri csatlakozott a nemzetörökhöz, fegyvert kapott, járőrözéseik során ávosokat kutattak, szovjet tankok ellen harcoltak. A halálra csak egyszer gondolt: amikor egy iskola fala dőlt rá, a jól célzott benzinespalackért bosszút álló harcokos lövedéke nyomán.

A szabadságharc leverése után a minden gyanú felett álló szomszéd művészcsalád kertjében ásta el fegyverét, nehogy bajba sodorja családját. Németországba ment, új társakkal, gyalogszerrel. Egy másik vándor legjobb öltönyében, fényes cipőben indult útnak, hogy ha valahol majd táncolni lesz lehetőségük, ne kelljen távol maradnia a boldogságát megtestesítő táncparkettől. Bízta, hitte, szerencsében, Istenben.

Mindannyian találtak állást, új életet kezdtek, sosem tagadták meg azonban magyar mivoltukat. Ferenc a hetvenes években hazajött, Csepelen szervezett szakszervezetet, a németországi rutint szerző martinász igazságigénye mit sem csökkent a forradalom óta.

Feri bácsi ma nyugdíjasként él Rákosmentén, akárcsak az egykor a Corvin-közben harcoló Zsámbokrétó Zénó bátyám vagy a kitelepítést elszenvedő Romoda László bátyám, akik mindhárman ma is itt vannak velünk ezen az ünnepen.

Minden tiszteletünk és megbecsülésünk az övék és mindazoké, akiket névleg említeni, hiánytalanul felsorolni, érdemeiket számba venni nemigen teljesíthető feladat. Életüket – ha ugyan megmaradt – olyan áldozatok és terhek súlya nyomta, melyek elviseléséhez erőt csakis valamilyen magasabbrendű segítség adhatott. Bízta, hitte, szerencsében, Istenben. Mai korunk emberével – szigorúbban mondom: mi magunkkal –

szemben nem bújtak kifogások mögé, sem édesanyjuk szoknyája mellé, a gondtalan ifjúságot földadták vagy föl kellett adniuk.

Gondoljunk csak magunkra: hányszor nem tesszük, amit tehetnénk, mily sokszor nem cselekedjük, amit kellene cselekednünk. VIDEO MELIORA PROBOQUE, TAMEN DETERIORA SEQUOR. „Látom a jót és helyeslem is, mégis az ellenkezőjét teszem.” A lélektan külön szakkifejezéssel illeti e jelenséget: tanult tehetetlenség. Leginkább ez tart vissza a jótól, ez enged a rosszra. Ha elhittetjük magunkkal, sőt egymással, hogy nem tudjuk, nem a mi dolgunk, nem érdemes... A médiavezérelt és konzumidióta – azaz szellemes magyaritással boltkóros – világ hamis igénykeltése vagy éppen igénytelenítő kísérletei mind ehhez segítkeznek.

Melyek lennének a valódi igények? Miben áll az érték fogalma? Isten, haza, család, lakóhely, teremtett és emberkéz alkotta részvilágok, szellemi és fizikai javak. Melyikért érdemes felállni a karosszékéből, elvetni lusta nyugalomunkat? Persze, hogy mindegyikért. Csak az eszközeink különbözőek, meg a vérmérsékletünk. Végso céljaink azonosak.

Ünnepi beszédekben az összefogást szokás hangsúlyozni, én most az egyik legfontosabb előfeltételt emeltem ki: az elhárítást. Bátorság-e vagy vakmerőség: gyakran csak utólag ítéltető meg, mi ösztönözte a cselekvőt. Kockázatok és mellékhatások tekintetében: kérdezzük meg a máig köztünk élő bátrakat és szerencséseket. Mi is Fortuna kegyeltjei vagyunk, mert ha Rákóczi, Petőfi vagy valamely márciusi ifjút nem is szólíthatjuk már meg, 1956 tanúi közül még sokan élnek köztünk, készek elmondani, átadni, felidézni mindazt, ami őket egykor cselekvésre sarkallotta, ami körülöttük elzúgott vagy rájuk lecsapott.

Nem mondják: „kár volt, hibáztam, maradtam volna nyugton.” Akkor sem, ha végül nem értek célt. Nagy Imre, a mártír miniszterelnök ítélethirdetés utáni szavait Kopácsi Sándor így idézi: „...E szenvedélyektől és gyűlölettel szőtt perben életemet kell adnom eszméimért. Szívesen adom. Ezután, amit Önök csináltak belőle, ügysem ér semmit. Bizonyos vagyok benne, hogy a történelem el fogja ítélni gyilkosaimat. Csak egy dologtól borzadnék: ha gyilkosaim rehabilitálnának.”

Isten nyugosztalja az elhunyt hőseket és áldozatokat. És sokáig éljenek az álmodók, bátrak, merészek!

RÓZSAHEGYI PÉTER
Rákosligei Polgári Kör titkára

(Elhangzott 2007. október 22-én a Csekovszky Árpád Művelődési Házban a Rákosligei Polgári Kör által rendezett megemlékezésen.)

Könyvbemutató a Csekovszkyban

A napokban jelenik meg dr. Dombóvári Antal helytörténész „Rákosligei története 1907–1950” c. könyve. A szerző tavaly, a „Rákosligeit” Díj átvételekor tett ígéretet arra, hogy 2007-re, Rákosligei önálló községgé alakulásának 100. évfordulójára elkészül a község történetét feldolgozó monográfiája. A kötet az Erdős Renée Ház kiadásában, a Helytörténeti Füzetek sorozatban jelenik meg. A szerző és a kiadó szeretettel vár minden érdeklődőt a könyv bemutatójára, amely 2007. november 17-én, szombaton 18.30 órakor kezdődik a Csekovszky Árpád Művelődési Házban.

Díjátadás városrészünk „születésnapján”

Hagyományosan szeptember 18-án, Rákosliget „születésnapján” (1899-ben e napon költöztek be otthonaikba az új település első polgárai) került sor a „Rákosligetért” Díj átadására a Csekovszky Árpád Művelődési Házban.

Az Önkormányzat 1999-ben Rákosliget alapításának 100. évfordulója alkalmából alapította a kitüntetését, azzal a céllal, hogy kifejezze elismerését azon polgárok iránt, akik példamutatásukkal, maradandó alkotásaikkal, munkásságukkal jelentős mértékben hozzájárultak Rákosliget szellemi és anyagi gyarapodásához. Idén Domonkosné Krusnyák Magdolna festő, grafikus, tanár, művészettörténész és Szabó Ágnes ének-zene szakos tanár részesült a kitüntetésben.

Domonkosné Krusnyák Magdolna családja nagy hagyományokkal, gazdag életművekkel rendelkezik a XVII. kerület képzőművészeti életében: édesapja, Krusnyák Károly, férje, Domonkos Imre Rákosmente művészeti életének ismert és elismert alkotói voltak, csakúgy, mint fia, Domonkos László vagy menyee, Bán Mária. Tanulmányait a Magyar Képzőművészeti Főiskolán és az Eötvös Loránd Tudományegyetemen végezte. Több művésztelep munkájában, vezetésében is részt vett – Balatonfüreden, Gyulán, Kőszegen, Salgótarjában, Sopronban, Tapolcán. Egyéni kiállításai voltak többek között Sopronban, Salgótarjában és Budapesten. Festőként, grafikusművészként tanított általános iskolában és egyetemen egyaránt, de legtöbbit a Szent László Gimnáziumban. Több mint öt évtizede tart előadásokat egyetemeken különböző tanszékein, művelődési klubokban és iskolákban művészettörténetről, művészetelméletéről, műemlékvédelemről. Számos szakmai szervezet tagja, megannyi szakmai elismerés birtokosa.

Szabó Ágnes 1979-ben végzett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, azóta a Hősök Terei (ma már: Gregor József) Általános Iskola tanára. Az immár több mint 50 éve magas színvonalon működő ének-zene tagozat egyik vezetője, az alsós tagozatos gyermekeket neveli az éneklés és a zene szeretetére. Tanári, kórusvezetői munkája során számos szakmai elismerést kapott, diákjaival többször megszerezte a legmagasabb szakmai elismerést, az arany minősítést. Jó pedagógiai érzékkel, az éneklés, a zene iránti elkötelezettségével szervezi a kicsinyek kórusának életét. Színvonalas előadások teszik felejthetlenné egy-egy szereplésüket – mint legutóbb májusban, a Zeneakadémián rendezett jubileumi hangversenyen. Gyakorta neves operaénekesekkel, kerületi művészekkel közösen lépnek fel, akik szívesen tesznek eleget felkérésének, s énekelnek együtt a legkisebekkel. Pedagógiai tevékenységét az „Arany Katedra” emléklapok adományozásával is elismerték.

Közlemény

A Rákosligeti Polgári Kör javára az adófizetők a 2006. évben személyi jövedelemadójuk 1%-ából 28.138.- Ft-ot ajánlottak fel. Az összeget működési költségekre és rendezvények (március 15., október 23.) költségeire fordítottunk. Köszönjük a támogatást!

DR. DOMBÓVÁRI CSABA
Rákosligeti Polgári Kör elnöke

Jubileumi koncert a Zeneakadémián

Az ének-zene tagozat fennállásának 50. évfordulóját a Zeneakadémián rendezett ünnepi hangversennyel köszöntötték a Hősök terei iskola tanárai és diákjai.

A májusi koncerten fellépett az iskola valamennyi kórusa – köztük a Kicsinyek kórusa, a Tavasz kamarakórus, a Jubilate nagykorús – Princz Egonné, Szabó Ágnes és Dávid Lászlóné karnagyok vezetésével. Az ünnepi alkalomra ismét összeállt az egykori diákokból szerveződött „Örökdiákok” kórusa. A megjelenteket – köztük Gregorné dr. Takács Máriát, Gregor József özvegyét – Bella Tibor, az iskola igazgatója és dr. Dombóvári Csaba alpolgármester köszöntötte.

Köszöntőt s egyben köszönetet mondani jöttem – fogalmazott az alpolgármester. Köszönetet a régi diákok – sokan közülük ma itt helyet foglaló szülők – nevében egykori iskolánknak és énektanárainknak, azért, hogy annak idején úgy indítottak el bennünket az életben, hogy a zene, az énekszó azóta is ott van velünk. Ott van velünk a mindennapjainkban, a hétköznapjainkban és az ünnepeinkben, ott van velünk örömeinkben és bánatunkban – s ott van immár gyermekeink ajkán is.

Gregor József nevét vette fel a ligeti iskola

Gregor József, a tavaly elhunyt, világszerte ismert Kossuth-díjas operaénekes, a XVII. kerület díszpolgára nevét viseli szeptember 1-jétől a Hősök terei iskola.

Gregor József itt született Rákosligeten, itt töltötte gyermekéveit nevelőapja, Bartók Albert III. utcai házában, s itt járt iskolába is, a Hősök terére. A május végén megtartott névadó ünnepségen az Önkormányzat nevében dr. Dombóvári Csaba alpolgármester, az iskola egykori diákja köszöntötte a megjelenteket, köztük Gregorné dr. Takács Máriát, a művész özvegyét.

Gregor József gyakori vendég volt Rákosligeten. Megannyi külföldi fellépése között, ha tehette, mindig szívesen jött, ha hívtuk őt – mondta az alpolgármester. A kicsiny színpadon éppúgy otthon érezte magát, mint az Operaház, a Metropolitan vagy a Scala színpadán. A dalok között gyakran mesélt egy-egy régi történetet is, felidézve Rákosligeten töltött gyermekkorát.

1999-ben a Rákosligeti Centenárium Emlékérem adományozásakor ő is a kitüntetettek egyike volt; majd két évvel később, 2001-ben Rákosmente Önkormányzata a XVII. kerület Díszpolgára címet adományozta részére. Gregor József emlékének méltó megőrzése végett a Képviselő-testület – az iskola kezdeményezésére – úgy döntött, hogy a Hősök Terei Általános Iskolát 2007. szeptember 1-jétől róla nevezi el.

Ez az iskola – eredményeivel és mindennapi gyakorlatával egyaránt – bizonyította: elkötelezett a zenekultúra ápolása, terjesztése, a gyermekek zenei nevelése iránt – hangsúlyozta dr. Dombóvári Csaba. Az elmúlt évtizedek során az iskola kórusai megannyi rangos elismerésben részesültek, s a magyar zenekultúra értékeit számos hazai és külföldi koncerten képviselték. Meggyőződésem – tette hozzá –, hogy az iskola méltó módon vigyázza majd névadója emlékére.